In patru rinduri

Şi în concursul de duminică atleta Rodica Voroneanu a obţinut un rezultat mediocru.

Săritorii, o mulţime
Se întrec în înălţime
Doar Rodica — curios! —
Sare tot mereu... în jos!

I. CHIVU

În proba de 4+1 rame din campionatul republican de canotaj academic feminin s-au întrecut numai două echipaje.

E-atît de simplă-această probă,
Spun spectatorii între ei,
Că şi prin neparticipare...
Cîştigi la sigur locul trei!

C. MAZILU

La finala campionatului republican de atletism pe echipe de regiuni, unii atleţi au concurat în îmbrăcăminte de stradă.

Iată deci dovada pură
Şi nu tocmai amuzantă,
Că pe pistă ei avură
O ţinută... elegantă!

Ghibea, de la Jiul Petrila, a fost scos din joc de către propriul său antrenor pentru „intrări" periculoase.

Procedînd aşa în jocuri,
Drept soluţie-oportună
Faci rapid un „schimb de locuri":
Din echipă în... tribună!

V. D. POPA

Magazin sportiv

STRĂBĂTÎND AFRICA, PE MOTOCICLETĂ...

Două luni în Africa pe motociclete şi scutere! Excursie originală, întreprinsă de trei sportivi cehoslovaci, ziariştii Ivan Jedlicka, Jiri Brabenec şi medicul dr. Vaclav Potuznik. Călătoria, începută în primele zile ale lui august, a luat sfîrşit săptămîna trecută pe o stradă din Praga, unde cei trei curajoşi turişti au fost primiţi cu flori şi binemeritate aplauze de către compatrioţii lor. În urmă au rămas drumurile grele ale Africii, uneori trecînd prin dune de nisip, alteori prin desişul junglelor, în timp ce termometrul nu se... sfia să arate adesea şi 50 grade Celsius! Turiştii au rezistat cu succes tuturor încercărilor şi la aceeaşi bună comportare s-au situat şi maşinile lor de construcţie cehoslovacă — motocicletele „Stadion 22", „Jawa 50" şi scuterul „Manet 100".

Fotografia pe care o publicăm a fost luată în timpul primirii celor trei motociclişti, la întoarcerea lor la Praga.

Foto: C.T.K.

Caleidoscop şahist...

Tînărul şahist romîn Florin Gheorghiu a primit titlul de maestru internaţional în urma rezultatelor obţinute la Olimpiada de la Varna.

Am o singură urare:
La mai... „mare"!
(G. Navarra)

Autograful lui Fischer...

Ciociltea este un pasionat colecţionar de autografe. Îl interesează, cel mai mult, desigur, colegii săi de sport, şahiştii. La Varna, unde se adunase aproape întreaga „constelaţie" a marilor maeştri ai lumii, carneţelul lui Victor s-a îmbogăţit cu nenumărate „piese noi". Lipsea, însă, semnătura lui Robert Fischer. Pentru simplu motiv că marele maestru american refuză să dea autografe. În această situaţie, Ciociltea n-a avut nimic de făcut decît ca, învingîndu-l la tablă, să obţină „preţioasa" iscălitură pe fişa partidei, sub cuvîntul atît de neplăcut şahiştilor, „cedez".

Îi urăm campionului nostru să „culeagă" cît mai des autografele marilor maeştri în acest fel. Pe al său, bineînţeles, să-l dea cît mai rar...

Dialog...

Spunea Flohr într-un cerc de prieteni:
— Mi-au trebuit zece ani ca să-mi dau seama că nu ştiu să joc şah.
— Şi totuşi n-aţi abandonat şahul? a întrebat cineva.
— Nu, între timp devenisem maestru...

Între declaraţii şi realitate...

Înaintea Olimpiadei de şah de la Varna, săptămînalul englez „People" a publicat un articol al lui Bobby Fischer în care acesta îl provoca la meci pentru titlul mondial pe Mihail Botvinnik. Fischer scria printre altele că — în cazul cînd meciul se va juca de-a lungul a 24 de partide — el este gata să-i dea lui Botvinnik... două partide înainte (!?). Nici mai mult nici mai puţin.

Evident, „People", la fel de bine ca şi marele maestru american, ştia că Fischer nu are, deocamdată, dreptul să joace meciul pentru titlul suprem. Dar, s-au gîndit ei, puţină... gălăgie înaintea Olimpiadei, nu strică.

Partida directă Botvinnik — Fischer, de la Olimpiadă, prima dintre cei doi mari maeştri, a fost aşteptată cu un uriaş interes. În timpul meciului U.R.S.S. — S.U.A., din turneul final, spre ea au fost aţintite toate privirile. Încă de la primele mutări Botvinnik a sacrificat un pion. A fost o luptă foarte lungă şi grea, terminată remiză, deşi Fischer a păstrat pînă la sfîrşit avantajul material deţinut din deschidere.

Aceasta l-a determinat pe marele maestru Flohr, prezent în sală ca spectator şi comentator al presei şahiste sovietice, să exclame spiritual:

— Mă îndoiesc că Fischer îi poate da avans două partide lui Botvinnik. În schimb Botvinnik a arătat că poate să-i dea lui Fischer un pion înainte...

Şi lacrimile sînt bune la ceva

În timpul unui simultan susţinut de Flohr, unul din numeroşii săi adversari la tablă era un copil. Nu juca prost puştiul dar, parcă te poţi pune cu marele maestru?. În final puştiul a greşit, a pierdut partida şi plîngînd în hohote s-a sculat de la masă.

— Cînd era copil, şi Alehin plîngea după înfrîngeri, comenta Flohr, ceea ce nu l-a împiedicat să devină campion mondial. Eu n-am plîns niciodată după o partidă pierdută. E drept însă că nici n-am ajuns campion al lumii...

PE ECRANE

„Centrul înaintaş a murit în zori"

După ce şi-a trăit drama pe scenele teatrelor, prin intermediul părintelui său spiritual, dramaturgul Augustin Guzzani, Cacho Garibaldi, inepuizabilul centru înaintaş al echipei argentiniene „Nahuel", idolul generoşilor săi suporteri care-i sfîşie tricoul după fiecare meci victorios, a devenit erou de film. Ecranizînd piesa lui Guzzani, regizorul Rene Mujica a realizat o impresionantă frescă a moravurilor sportului în lumea capitalistă.

Beneficiar al unui talent fotbalistic ieşit din comun, Garibaldi, devine ţinta rivalităţilor dintre cluburile profesioniste care şi-l dispută la preţuri de ordinul milioanelor, propriul său club intenţionînd să-l „paseze" pentru a scăpa de dificultăţile financiare. Sechestrat, scos apoi la licitaţie ca un obiect oarecare, Garibaldi ajunge în cele din urmă în posesia marelui magnat Lupus, care-l cumpără pentru a-şi îmbogăţi colecţia de obiecte valoroase, alături de un actor, o balerină, un artist de circ etc. Dar Garibaldi vrea să joace fotbal. El nu poate trăi fără freamătul duminical al stadioanelor, fără acea infernală galerie „Garibaldi pum, Garibaldi pum" cu care l-au obişnuit înimitabilii suporteri sud-americani. Şi pentru că demnitatea lui umană încearcă o evadare din colivia de aur în care l-au închis magnaţii, Garibaldi va plăti cu viaţa tentativa de a-şi păstra conştiinţa, pasiunea pentru fotbal, dragostea pentru balerina Nora...

Rene Mujica a creat un film sobru, trist şi amar, pe măsura realităţilor unei lumi în care relaţiile dintre oameni sînt subordonate legilor sălbatice ale profitului.

VARIETĂŢI

32,57 M LA ARUNCAREA GREUTĂŢII

„Dacă nu mai merge cu o mînă, o să meargă cu amîndouă mîinile", s-a gîndit Parry O'Brien, fostul recordman mondial la aruncarea greutăţii. Şi, în cadrul unor întreceri care au avut loc la Long Beach, el a stabilit un nou record mondial la aruncarea greutăţii cu... mîna stîngă şi cu mîna dreaptă. Cu stînga, Parry O'Brien a aruncat 18,61 m şi cu mîna dreaptă 13,96 m, totalizînd deci 32,57 m, cu 61 centimetri mai mult decît vechiul „record".

LIPSĂ DE... CONDESCENDENŢĂ

Recent, în localitatea Hochsted a avut loc un meci de fotbal între selecţionata veteranilor oraşului şi echipa „reprezentativă" a fetelor din aceeaşi localitate. Rezultatul a fost de 6—2 în favoarea tinerelor fotbaliste.

După meci căpitanul echipei veteranilor a spus: *„Aşa sînt fetele de azi. Pe vremea mea erau mai bine crescute"*.

„PERFORMANŢA" UNUI ARBITRU

Unul dintre cele mai curioase goluri din toate timpurile a fost înscris cu prilejul unui meci de campionat regional, desfăşurat în oraşul cehoslovac Presov. Arbitrul a dictat executarea unei lovituri libere în favoarea echipei în apărare, de la 2 metri distanţă de poartă. Sarcina de a executa lovitura şi-a luat-o portarul, dar mingea expediată cu putere a lovit piciorul arbitrului, ricoşînd în... poartă.

Arbitrul n-a găsit în regulament nici un paragraf care să-l oprească să recunoască valabilitatea golului înscris de... el.

Bineînţeles însă că nimeni n-ar vrea să fie în pielea arbitrului într-o astfel de situaţie.

„GOLGETERE", NU GLUMĂ

Un record unic în felul lui au stabilit echipele suedeze de fotbal Harnosand şi Fraanoe, care activează în divizia a IV-a a campionatului naţional. Meciul dintre ele s-a încheiat cu scorul de 6—4 pentru Harnosand, dar atacanţii fiecărei echipe n-au înscris decît cîte un gol. Toate celelalte au fost opera apărătorilor care s-au întrecut în... autogoluri. De 5 ori fundaşii echipei Fraanoe au introdus balonul în propria poartă, în timp ce cei de la Harnosand au realizat aceeaşi „performanţă" numai de 3 ori.

K. O. IN PRIMA REPRIZĂ

Întîlnirea dintre Floyd Patterson şi Sonny Liston nu este prima din istoria meciurilor pentru campionatul mondial de box la toate categoriile, care s-a încheiat prin k.o. în prima repriză. De-a lungul anilor, încă 9 întîlniri au avut acelaşi deznodămînt. Iată:

6 aprilie 1900: *James J. Jeffries învinge pe Jack Flanagan, prin k.o. în 2 min. şi 30 de secunde.*

4 iulie 1907: *Tommy Burns cîştigă prin k.o. meciul cu Bill Squires, în 2 min. şi 9 secunde.*

17 martie 1908: *Tommy Burns îl bate pe Jam Roche prin k.o., într-un minut şi 28 de secunde.*

22 iunie 1938: *Joe Louis îl învinge pe Max Schmelling în 2 min. şi 4 secunde.*

25 ianuarie 1939: *Joe Louis cîştigă prin k.o. în faţa lui John Henry Lewis, în 2 min. şi 29 de secunde.*

17 aprilie 1939: *Joe Louis îl bate pe Jack Roper prin k.o. în 2 min. şi 20 de secunde.*

9 iunie 1942: *Joe Louis îl bate pe Buddy Baer prin k.o. în 2 minute şi 56 de secunde.*

18 septembrie 1946: *Joe Louis îl învinge pe Tammi Mauriello prin k.o. în 2 minute şi 9 secunde.*

15 mai 1953: *Rocky Marciano îl bate pe Joe Walcott prin k.o. în 2 minute şi 25 de secunde.*

25 septembrie 1962: *Sonny Liston îl învinge pe Floyd Patterson prin k.o. în 2 minute şi 6 secunde.*

După cum se vede, negrul Joe Louis, care a fost campion mondial între anii 1936—1949, şi-a meritat cu prisosinţă porecla de „Bombardierul din Detroit". El a repurtat nu mai puţin de cinci victorii prin k.o. în prima repriză!

CU ŞI FĂRĂ COMENTARII

RECUNOAŞTERE

Ziarul vest-german „Münchner Merkur" a publicat recent un articol intitulat „Profesionismul nu mai este interesant", în care a arătat, printre altele (N.R. de fapt lucrurile acestea erau ştiute) *că, prin obligaţiile pe care şi le-a asumat faţă de managerul sau clubul la care s-a angajat, sportivul profesionist şi-a limitat esenţial libertatea. Cîştigîndu-şi existenţa prin sport, el trebuie să se „producă" mereu în faţa publicului, iar veniturile sale scad pe măsură ce scad şi performanţele sportive. Iar o imbecilă năvîrlire echivalează cu o catastrofă. El nu mai poate apare pe „scenă" şi în tot acest timp nu cîştigă un ban.*

În concluzia articolului, „Münchner Merkur" spune că tineretul din R.F.G caută să se îndrepte spre alte ocupaţii.

...Dacă le găseşte!

„DIPLOMAŢIE"

Echipele „diplomatice" ale S.U.A. şi Japoniei au susţinut un meci de baseball, la Bruxelles, căpitanii echipelor fiind cei doi ambasadori.

Rezultatul meciului? De fapt, întîlnirea s-a soldat cu mai multe... rezultate, dintre care scorul de 20—5 în favoarea diplomaţilor S.U.A. pare cel mai puţin important. În schimb s-ar putea vorbi mai mult despre... vînătăile cu care au părăsit terenul diplomaţii niponi...

A doua zi, ambasadorul japonez Shimada a cerut revanşa la... judo, dar americanii au refuzat, ceea ce l-a făcut pe ambasador să comenteze cu glas tare: „Procedează ca la O.N.U. Unde nu se simt tari... refuză!".

LA LUPTĂ

— „Tiii, era să uit că la ora 7 trebuie să mă întîlnesc cu un prieten la Podul Izvor!"

Desen de S. Alexandrescu

POŞTA MAGAZIN • poşta magazin • POŞTA MAGAZIN

MARIUS DESPA, BAIA DE ARAMA şi CONSTANTIN CIOBOTARU, IAŞI. — **Care din cei doi Voinea a jucat în reprezentativa de fotbal a ţării în meciurile cu Maroc şi R. D. Germană? Marin Voinea, de la Progresul. Şi, fiind vorba de un nou internaţional, să facem cuvenitele... prezentări: are 27 de ani (îi împlineşte la 21 noiembrie) şi pînă anul trecut, cînd a apărut în formaţia Progresului, a activat în campionatul... orăşenesc.**

FRANCISC COVACI, CIMPIA TURZII. — **Cît de mare e pumnul lui Sonny Liston? De unde îşi prinde el ceasul la mînă şi pînă în vîrful degetului mijlociu este o distanţă de... 33 de centimetri! Cît e de tare, v-o poate spune... Floyd Patterson!**

NICOLAE CRISTOCEA, LONEA. — **Denumirea de „fotbal" vine de la cuvîntul englezesc compus „Foot-ball". Foot înseamnă picior, iar ball minge. Prin „miuţă" se înţelege un meci de fotbal redus, în 5, 6 sau 7 jucători. Copiii joacă de multe ori şi „miuţe" în... doi: portarul şi... centrul atacant, care îndeplineşte în acelaşi timp şi rolul de fundaş, half, extremă şi tot ce mai e nevoie!.**

DIDI EREMIA, BUCUREŞTI. — **Smărăndescu I (Mihai) şi Smărăndescu II (Niculae) au devenit... adversari, prin trecerea acestuia din urmă la C.S.M.S. Iaşi. Primul a împlinit la 27 august 30 de ani, iar Niculae Smărăndescu împlineşte la 4 noiembrie 29 de ani.**

R. URSACHI, BUCUREŞTI. — **„În unele ziare s-a scris că selecţionata de box a Bucureştiului a învins reprezentativa Varşoviei cu 8—2, iar în altele cu 16—4. Care este scorul exact?". Şi unul şi altul, ambele reflectînd acelaşi rezultat. Aceasta, pentru că la întîlnirile de box pe echipe se foloseşte atît punctajul de 1 punct pentru fiecare meci, cît şi cel de 2 puncte pentru fiecare întîlnire. Totul este să cîştigăm viitoarele meciuri internaţionale. Cu sistemul de punctaj, oricare ar fi el, ne împăcăm!**

HOLELEO AURELIAN, POIANA CIMPINA. — **Dacă aţi citit răspunsul dat mai sus tov. Francisc Covaci din Cimpia Turzii, nu mai aveţi, sperăm, nici o nedumerire.**

COSTACHE I. RADU, COMUNA CHITILA. — **„În cursul meciului Steaua — Farul, la un moment dat Farul a beneficiat de o aruncare de la tuşă. Buzea a aruncat departe, spre poarta lui Voinescu, dar acesta a prins balonul. Între telespectatori s-a iscat o discuţie: dacă Voinescu n-ar fi putut opri balonul, ci doar l-ar fi atins, iar mingea ar fi intrat în plasă, ar fi fost gol valabil? Unii dintre noi au susţinut că da, alţii că nu". Dv. ce aţi spus? Dacă aţi spus că nu, nu mai e nevoie să răsfoiţi regulamentul de fotbal. Altfel... Dacă faza s-ar fi desfăşurat aşa cum arătaţi dv. — de altfel am mai lămurit cîndva această problemă — arbitrul ar fi trebuit să acorde corner, iar dacă mingea ar fi intrat direct în gol, fără să fi fost atinsă de Voinescu, acesta ar fi repus-o în joc ca după un aut de poartă.**

ROMULUS BATRINA, ARAD. — **Se mai întîmplă şi aşa: Balint a renunţat să mai joace în Bucureşti, la Rapid, şi s-a întors acasă, la Odorhei, unde va activa, probabil, la o echipă din campionatul regional.**

ION DAVID, GIURGIU. — **În primul tur al „Cupei Campionilor Europeni" ediţia 1955—1956, Dinamo Bucureşti s-a întîlnit tot cu Galatasaray. În primul meci, disputat la Bucureşti, fotbaliştii de la Dinamo au ieşit învingători cu 3—1, iar în deplasare ei au pierdut cu 1—2. Scor general: 4—3 pentru Dinamo, care s-a calificat astfel atunci în turul al doilea al competiţiei, unde a fost eliminată de T.D.N.A.: 8—1 pentru T.D.N.A. la Sofia, 3—2 pentru Dinamo, la Bucureşti. —**

ION POSTAŞU